

tam šlo sice o obecní statek, ale požívací práva žalujících byla veřejnoprávní povahy, která ovšem nejsou předmětem vydržení, a mimo to předcházel rozepři výrok nejvyššího správního soudu, že jde o obecní statek, a že požívací právo k němu zakládá se na § 70 českého obecního zřízení, kterémužto výroku byla přiznána prejudicialita. Zjištěný způsob používání obecní cesty žalobci není však veřejnoprávní povahy, naopak jeho podstata jest taková, že jím obecní cesta v rozhodující části přestala sloužiti chození a ježdění, přestala fakticky býti věcí (§ 288 obč. zák.), »která podle zemské ústavy jest určena k užívání každého člena obce«. Podle § 1455 obč. zák. možno vše, čeho lze nabýti, také vydržeti, a ježto veřejný statek, šetříc ovšem určitých předpisů zákonných, může přejíti v soukromé vlastnictví, tudíž ho lze nabýti, může také býti předmětem vydržení.

Čís. 7834.

Domáháno-li se z důvodu náhrady škody bolestného a léčebných nákladů, dlužno posuzovati oba nároky co do přípustnosti dovolání samostatně.

(Rozh. ze dne 2. března 1928, Rv I 1022/27.)

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelka domáhá se na žalovaném náhrady škody 2.080 Kč a to 2.000 Kč bolestného a 80 Kč za náklady léčebné. Jde o dva nároky samostatné, podléhající zvláštnímu, samostatnému posouzení, o nichž může býti rozhodnuto různě. Výrok o těchto nárocích nemůže však býti nadále napadán, když soudy nižších stolic o nich souhlasně rozhodly (§ 502 třetí odstavec c. ř. s.), nehledíc ani k tomu, že u částky 80 Kč hodnota sporného předmětu ani nedosahuje výše v § 448 c. ř. s. vytěčené a platí tudíž předpis § 502 druhý odstavec c. ř. s. Dovolání je proto nepřípustné a bylo je odmítnouti, nestalo-li se tak již soudem první stolice (§ 507 c. ř. s.).

Čís. 7835.

Ručení dráhy (zákon ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák.).

Nepravidelnost v dopravě dlužno spatřovati v tom, že vlak zastavil ve stanici tak, že vůz, z něhož cestující vystupoval, byl tak vzdálen od stožárové svítilny, že světlo z ní nedopadalo až na místo, kde byl onen vůz, takže nebylo viděti zřetelně schůdky. Stačí, že poranění cestujícího nastalo při tom, když se zřítil s nedostatečně osvětlených schůdků, a nesejde na tom, že se tak nestalo hned, když se smekl, nýbrž až v okamžiku, kdy se pokusil vyprostiti se ze svízelné situace, v níž se ocitl.